

- 67 LOKEREN: e) *Schepentrekkers* : Joos (Id. blz 574).
- 67² LOURDES (wijk van Oostakker - vroeger Sloodendries) :
Lourdensche bucht (bocht) : uit den volksmond te
Desteldonk.
69. MATER : b) *De dikkekoppen* : Is. Teirlinck (Idioticon.
III, 374).
- c) *De waterkoppen* : idem. (Id., I, 320).
- d) *De oolekords* (oolijkaards) : idem. (Id., III, 374).
- De sekretaris van Mater was, vóór een eeuw of
zoowat, het hoofd eener gevreesde rooversbende.
- F. Van Es.

ZANTEN.

A) Eigenaardige Grafschriften.

In den nacht van 19ⁿ op 20ⁿ Januari 1838 werd de oude kerk der Paters Augustijnen te Gent door een vreeselijken brand geteisterd. De talrijke grafsteenen, die een schat waren voor de Gentsche geschiedenis, verdwenen door die oorzaak.

Mijn grootvader J. J. Steyaert, had in zijn nota's over Gent eenige der grafschriften afgeschreven. Om de aardigheid verdienen ze gekend te blijven.

Op een wit marmerezen zerk, liggende voor de sacristij, waren uitgehouwen, maar door den tijd en de voetstappen bijna uitgesleten, de woorden :

Sepulture.

*Van den edelen grave G. L..., van syne adelycke gheselnede
de gravinne M.... ende haerlieder sone S....*

In 't jaer dertien hondert ende sesse

Wierd hier begraven een Comte ende een Comtesse,

Met hun kleyn Comtje daerby,

Bidt voor de Comten alle dry.

Een ander grafsteen, die er niet zoo oud uitzag, lag voor het wijwatervat. Mher J. G. B. die in zijn huwelijk het zalig geluk dat hij had gehoopt, niet had gesmaakt, zag ongetwijfeld zijne vrouw in deze kerk ten " Blijbergen begraven „ en liet, opdat

zij er in vrede mocht rusten, en " ter zaliger ghedachtenisse „ over hare grafstede leggen " een swaren sarck van blauw steen „, waarop men las :

*Hier ligt beghraven myn booze Griet,
Dat se in d'helle is, hoop ik niet,
Dat se in den hemel is, geloof ik niet,
Maer dat se in 't vaghevier wordt gheslaghen,
Soo langh sy my op d'aerde hevet gheplaghen.*

R. I. P.

G. Celis, pr.

B) Folkloristische Sprokkelingen.

WATERLAND - OUDEMAN.

II/3. Dank zij de bereidwilligheid van gemeentesekretaris Wauters, kunnen we den lezers van O. V. Z. volgende bijzonderheden uit bedoelde gemeente voorleggen :

De kermis valt er op den 3ⁿ Zondag in September en wordt vier dagen gevierd.

St. Fiacrus is de tweede patroon der kerk, en wordt vereerd voor het kwellen der kleine kinderen, welke ziekte " den oudeman „ geheeten wordt. We hebben hier dus een voorbeeld, dat een heilige vereerd wordt tegen een kwaal, waarvan de naam gelijkenis aanbiedt met dezen der gemeente. Als men ter bedevaart komt, krijgt men een gewijde medalie van bedoelden heilige, men₂ brengt een fleschken water en wat brood mee, en dit alles wordt gewijd.

De voornaamste bedevaartplaats in den omtrek, is de alomgekende bedevaart naar St. Jan (gemeente St. Jan in Eremo), patroon tegen vallende ziekte, voor barende moeders, enz. Jaarlijks heeft aldaar een groote toeloop van volk plaats,

De eerste patroon der kerk, St. Niklaas, wordt hier jaarlijks goed gevierd ; dan ook ziet men den heiligen man in den vooravond rondgaan naar de huizen. waar er kleine kinderen zijn, steeds vergezeld van den gevreesden Nikodemus.

Deze kleine en ver afgezonderde poldergemeente met haar 746 inwoners, leeft toch zeer vreugdig.

De volgende maatschappijen bestaan hier :

Sint-Sebastiaansgilde, handboogmaatschappij, sedert 25 jaar.

De Vrije Schutters, karabienmaatschappij. sedert 5 jaar.

De Kreek-visschers, sedert 10 jaar.

De Kleetskoppen, (eenige maatschappij van dien aard van het omliggende bestaat reeds sedert 3 jaar. Er zijn drie soorten van leden. *Volle manen*, *halve manen* en *kobbejagers*. De Voorzitter is een geheele maan. Hun zittingen grijpen plaats telkens het nieuwe maan is, en telkens er verandering van kwartier is. 27 leden maken er deel van uit.

Het volk alhier, dat zeer speelzuchtig is, is ook niet minder graag in de herbergen. Hier wordt de Maandag als een kleine bij-Zondag gevierd, en we zien er dan ook gaan, die wat te diep in het glas gekeken hebben. Wee een vreemdeling die 's Maandags naar *den Oudeman* durft te komen, hij mag verzekerd zijn, dat hij niet recht op zijn beenen thuiskomen zal, zulks is van algemeene bekendheid en dat is de reden, waarom men den Oudeman een der levenste gemeentjes der streek noemt.

St. Albinusdag 1928.

A. Van Dyck.

Boekbesprekingen.

De Keyser (P.). Den Zouter omme te doen gane. Met een Naschrift van J. De Vries. Overdruk uit het Tijdschrift voor Nederl. Taal en Letterkunde Leiden. Deel XLVII, afl. 2.

Het doen ronddraaien van een psalterboek of een brood was een bekend toovermiddel in de middeleeuwen. Daarmee verwant is het in beweging brengen van een sleutel, die in een psalm- of kerkboek of bijbel gestoken wordt, middel, dat heden nog gebruikt wordt om iets te weten, b. v. of een persoon nog leeft, om den pleger van een diefstal te kennen, enz. (Zie artikeltje van J. Cornelissen. *Waarzeggerij door middel van een sleutel, Ons Volksleven, VIe jg. 1894, blz 41-42*). Prof. De Keyser bestudeert dit gebruik naar aanleiding van een passus van *Des Coninx summe* (uitg. D. C. Van Tinbergen): *si doen ene souter of*